

Sådan kan Grønlands fiskeri trives

Af WWF Verdensnaturfonden

December 2014

Frit fiskeri er ikke vejen frem – men fiskeriet i Grønland kan formentlig øges hvis man gør det på den rigtige måde: Med fokus på flere fiskeriundersøgelser og bæredygtighed.

De grønlandske farvande er fyldt med nogle af de mest lækre fisk og skaldyr i verden. Kvaliteten er tårnhøj og produkterne er med god grund efterspurgt på verdensmarkedet. Det betyder at fiskeriet sikrer næsten 90 procent af Grønlands eksport.

Det grønlandske fiskeri og de grønlandske politikere arbejder fortløbende på at fremtidssikre denne indkomst, som er så vigtig for den grønlandske økonomi.

Et af de vigtigste tiltag har været at sikre bæredygtighed i rejefiskeriet. Det har man opnået med en såkaldt MSC-certificering der udover at sikre at bestanden ikke overfiskes, også sikrer at man fortsat kan afsætte rejerne på de markeder i eksempelvis Europa, der går meget op i, at fisk og skaldyr netop kommer fra bæredygtige fiskerier. Hvis ikke et givent fiskeri er MSC-certificeret, er der simpelthen en hel stribe forhandlere, der ikke vil købe fisken. Det kan få store konsekvenser for Grønlands økonomi.

Derfor er det også sundt fornuft at det grønlandske fiskeri har igangsat en MSC-proces for stenbideren. Positivt er det også at seriøse kræfter arbejder for at også hellefisken bliver MSC-certificeret. Hvis det sker, vil næsten hele den grønlandske eksport være fremtidssikret. Så kan Grønland komme af med sine gode produkter på verdensmarkedet, og arbejdspladserne langs hele kysten sikres.

MSC-certificering og mere grundig kortlægning af fiskebestanden, også af de nye fiskearter, der pga. klimaforandringerne breder sig nordpå disse år, er en del af vejen frem i forhold til at skabe øgede indtægter fra fiskeri i Grønland. (Foto: WWF Verdensnaturfonden)

Det er der grund til at værne om. Det betyder ikke at fiskerne nødvendigvis skal fiske mindre eller stoppe med at fiske efter bestemte arter. WWF mener nemlig godt, at fiskeriet kan udvides, så Grønland kan få endnu flere penge i kassen og endnu flere kan finde beskæftigelse i fiskeriet. Men løsningen er, som de fleste politikere i virkeligheden godt ved, ikke frit fiskeri.

Hvis man bare sætter fiskeriet frit uden håndfast dokumentation for at det øgede fiskeritryk ikke skader bestanden af fisk, vil udlandet reagere før eller siden. Det kan godt være at fiskerne får en kortsigtet indtægt ved at sælge fisk fanget i frit fiskeri, men det hjælper ikke meget, hvis det betyder, at indtægten på sigt bliver mindre, fordi man har fisket bestandene ned eller for man ikke kommer af med sine fisk- og skaldyrprodukter på verdensmarkedet.

Udover at arbejde for at få MSC-certificeret stenbider og hellefisk så snart som muligt, kunne løsningen være at bruge flere penge på at kortlægge bestandene af fisk i de grønlandske farvande. Der er mange områder hvor man endnu ikke ved hvor mange fisk der er. Flere fjorde ved Upernavik eller Uummannaq kan være fyldt med eksempelvis hellefisk, men hvis ikke man har undersøgt det, er det svært at regne de ressourcer med når kvoten fastsættes.

Samtidig betyder klimaforandringerne også at nye fiskearter kommer til de grønlandske farvande, og når man ved nok om de nye arter, er det oplagt at komme i gang med at fiske.

Det koster at finde ud af, hvor fiskene er. Men det er også en investering, der kan vise sig at være mange penge og arbejdspladser værd. Så det synes oplagt at være et fokusområde for det kommende Naalakkersuisut.

Når det er sagt, gælder det også om at få flere penge ud af de fisk og skaldyr der allerede i dag fanges i Grønland. Det lader der heldigvis til at være bred politisk opbakning til, så det gælder bare om at komme i gang med at sikre mere forædling af fiskene i Grønland. Endelig gælder det om at indhandle mere af den fisk, man faktisk fanger. Udsmidet af for eksempel torsk i forbindelse med hellefisk-fiskeriet kan godt minimeres hvis indhandling bliver tilladt. Det samme gør sig formentlig også gældende for en stribe andre arter.

Som WWF Verdensnaturfonden ser det, er der altså gode muligheder for at øge indtjeningen i fiskeriet og samtidig fastholde og skabe arbejdspladser – mens bæredygtigheden sikres, både biologisk og økonomisk og på både kort og lang sigt.

KNAPK (se knapk.gl) arbejder seriøst på området og er kommet med en stribe interessante forslag til hvordan man kan modernisere det kystnære fiskeri som generelt er mere miljømæssigt skånsomt end det store havgående trawlfiskeri. Sustainable Fisheries Greenland trækker også i den rigtige retning. Deres råd og forslag er værd at lytte til for enhver politiker.

Til sidst vil WWF slå et slag for at politikerne også tager skridt til at beskytte fiskeriet fra udefrakommende faktorer – primært olieeftersforskning, der kan udgøre en meget alvorlig trussel mod fiskeriet og Grønlands største erhverv. De områder, der er vigtigst for fiskeriet, bør sikres mod konsekvenserne af en eventuel olieulykke. Det kan blandt andet være ved oprettelsen af zoner, så nogle områder reserveres eksempelvis fiskeri og turisme, så risikoen for, at et olieudslip påvirker området bliver væsentlig mindre.